

# РЕШЕНИЕ

№ 10804

гр. София, 04.07.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,**  
в публично заседание на 24.04.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Миглена Николова**

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **628** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. вр. чл. 256 ал.1 от АПК.

Образувано е по жалба/наречена Искова молба/ с вх.№ 12296/28.03.23г на [община], представлявана от Кмета и с проц.представител адв. Д., депозирана само на осн. чл. 256 ал.1 от АПК/л.96гръб/- против АПИ, представлявана от Председателя на УС/л.31/, като се твърди наличието на незаконосъобразно бездействие на ответника по негови задължения, произтичащи пряко от закона- чл.19 ал.1 т. 1 от ЗП /АПИ управлява републиканските пътища/ вр. чл. 5 вр. § 1 т.3 от ЗП.

В жалбата се сочи, че на територията на общ.Б. преминава международен път I-8 /С.-К./, като надлезът при км33+710 /който свързва [населено място],общ.К. със [населено място],общ.Б., осигурява транспортния достъп до двете села и е пътна връзка между двете общини/ и надлезът при км38+200 /който обслужва махала К. и махала Каракачани на [населено място], общ.Б./, са в много тежко състояние от около 5 години. Общ.Б. е подавала множество жалби до АПИ и до ОПУ-С. –област, като са извършвани проверки и съставяни КП за състоянието на надлезите, но действия по ремонтването им не се предприемат/адресатите считат, че общината следва да извърши ремонта/. Надлезите са пътни съоръжения по см. на ЗП, като републиканските пътища са държавна собственост и се управляват от АПИ, респ. АПИ не е изпълнило фактическите си задължения, произтичащи пряко от нормата на закона/чл.19 ал.1 т.1 от ЗП/. АПИ издава Становище № 66-Сф-730/16.06.22г, с което е установено аварийното състояние на двата надлеза, не предприема ремонтни

дейности, а с Писмо изх.№ 08-00-30/20.02.23г уведомява общ.Б.,че е наложително тя да се проведе производство по чл.196 ал.1 от ЗУТ- за премахване на двата надлеза.В съд.заседание адв. Д. и юрк.К. поддържат жалбата, молят съдът да осъди АПИ да извърши ремонта на надлезите, претендират разноси.В писмени бележки се сочи, че АПИ не оспорва държавната собственост върху надлезите, нито аварийното им състояние, нито нуждата от спешен ремонт.

Ответникът АПИ чрез юрк.Н. в писмено становище оспорва жалбата като недопустима/ако е по ал.2 на чл. 256 от АПК/, моли за прекратяване на производството, претендира юрк.възнаграждение. Соочи се, че надлезите са част от общински път/ Списъкът с пътищата е публично достъпен/, като общината следва да се грижи за състоянието им.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана съобразно изискванията на АПК/доколкото е по ал.1 на чл.256 от АПК, няма срок за депозирането ѝ/, от лице с активна проц.легитимация/надлезите са на територията на общината-жалбоподател, обслужват и нейните жители, като за общината е налице правен интерес от оспорване/, пред надлежния родово съд/административен/, но ненадлежен местно съд/но делото е изпратено от ВАС за разглеждане от АССГ- поради пропуснат срок за възражение за местна неподсъдност/, като се твърдят незаконосъобразни фактически бездействия на АПИ по задължения, произтичащи пряко от закона.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към жалбата:

1/ С Писмо от 31.01.22г Общ.Б. моли Министъра на рег.развитие и благоустройство, надлезът при км33+710/единствен транспортен достъп до [населено място], общ.Б./, да бъде спешно ремонтиран, тъй като е опасен за живота и здравето на преминаващите, а общината няма възможност да осигури обходен маршрут до селото. Към Писмото са приложени Писмо на общината от 03.02.21г до АПИ, с молба надлезът да се сигнализира и обезопаси от АПИ/надлезът е посочен като част от межд.път I-8/, въз основа на установеното негово състояние с КП от 04.06.19г за преглед на съоръжението от общ.комисия.

2/ С Писмо от 14.12.22г Общ.Б. моли АПИ/като стопанисващ межд.път/, двата надлеза да бъдат спешно ремонтирани, тъй като състоянието им продължава да се влошава, вкл. след тежко ПТП на първия надлез на 14.06.22г/довело до повреди в надлеза/.

3/ ИПМ дава Становище на 09.07.21г относно състоянието на надлезът при км33+710 - след ПТП на 14.06.21г. Видно от него, надлезът премества републикански път I-8, намира се в аварийно състояние, като всички главни греди са повредени и опасни за преминаващите.ИПИ намира за по-целесъобразно изграждането на ново съоръжение-сгг. действащата норм.уредба /доколкото надлезът е изграден най-вероятно в началото на 70те години на миналия век, при реконструкцията на пътя, няма проектна документация/. С Писмо от 16.06.22г ОПУ изпраща на АПИ Становището на ИПМ. С Писмо от 20.01.23г АПИ уведомява общ.Б. за Становището на ИПМ.

4/ С Писмо от 20.02.23г ОПУ уведомява общ.Б., че поради критично аварийно

състояние следва да издаде заповед по чл.196 ал.1 от ЗУТ- за премахване на надлеза при км38+200.

След датата на жалбата/28.03.23г/, през м.08.23г ОПУ изпраща на двете общини/Б. и К./- проект за премахване по реда на чл.196 ал.1 от ЗУТ на надлеза при км38+200.В Писмото на ОПУ е посочено, че надлезът е над межд.път I-8.

Съдът намира от правна страна следното:

1/ Видно от приложените по делото доказателства, изходящи от АПИ, ОПУ и ИПМ, и двата надлеза са сочени от тях винаги като такива- премостващи път I-8/посочен като межд. път или като републ.път/. Няма никакви данни по делото, въз основа на които Съдът да стигне до извод, че надлезите са пътни съоръжения-част от общински път/респ. общ.път, стопанисван именно от общ.Б./. Съдът приема на база доказателствата по делото, че двата надлеза са пътни съоръжения по см. на чл. 5 ал.1 т.2 вр. § 1 т.3 от ЗП, т.е. са част от пътя/съгл. чл. 5 ал.7 от ЗП/, като премостват републикански път I-8 /първокласен път, част от републиканската пътна мрежа-според публично достъпен Списък и съгл. чл. 3 ал.2 от ЗП/.

2/ Аварийното състояние и на двата надлеза се сочи като установено след проверка, както следва: 1/ относно надлеза при км33+710- от общ. комисия на 04.06.19г и от ИПМ на 09.07.21г; 2/ относно надлеза при км38+200- от ОПУ на 20.02.23г. Съдът намира на база доказателствата по делото, че няма спор между страните - относно аварийното състояние на двата надлеза.Спорът е кой следва да ги стопанисва, респ. дали да се ремонтират или да се премахнат.

3/ След като надлезите са част от първокласен републикански път, то съгл. чл.8 ал.2 от ЗП са изключителна дър.собственост. Републиканските пътища се управляват от АПИ, съгл. чл. 19 ал.1 т.1 от ЗП. Управлението на пътя, съгл. чл. 19 ал.2 т. 1 от ЗП включва и оперативно планиране на поддържането на пътищата, а съгл. чл.19 ал.2 т.3 от ЗП- организиране, възлагане, финансиране и контрол на дейностите, свързани непосредствено с проектирането, изграждането, управлението, ремонта и поддържането на пътищата.

4/ Съдът намира, че именно АПИ/а не общ.Б./ следва да планира и осъществи ремонта и поддържането на двата надлеза. Налице са задължения по чл.19 ал.2 т.1 и т.3 от ЗП, вменено по силата на закона на АПИ, като конкретните фактически действия по осъществяването на тези задължения са многобройни и разнообразни, именно поради което няма как да са подробно разписани в цитираните норми. ЗП дава обобщена формулировка на дължимо поведение и респ. разписва компетентността на АПИ по въпроса, като е в границите на оперативната самостоятелност на АПИ да прецени какви фактически действия да извърши за ремонта и поддръжката на двата надлеза.

5/ Безспорно е в случая, че до момента АПИ не е извършила никакви фактически действия по поддръжка/ремонт/ на двата надлеза.Кое то обосновава извод на Съда, че е доказано незаконосъобразно фактическо бездействие на АПИ - по задължения за фактически действия, произтичащи пряко от закона/чл. 19 ал.1 т.1 вр. чл. 19 ал.2 т.1 и

т.3 от ЗП/.Доколкото състоянието на надлезите е критично аварийно, следва да се пристъпи спешно към реализиране на поддържащи /ремонтни /дейности, а не към тяхно текущо планиране.

Жалбата е основателна, като при този изход на спора, на жалбоподателя се дължат разноски само за 1 проц.представител- в размер на 1000лв договорен и платен адв.хonorар/в мин.размер по чл.8 ал.3 от Наредба 01/04г/.

Водим от горното и на осн. чл. 256 ал.3 вр. ал.1 от АПК, Съдът

#### РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ да извърши дължимите фактически действия/в рамките на нормативните си правомощия и оперативната си самостоятелност/ - по изпълнение на задълженията си по чл. 19 ал.2 т.1 и т.3 от ЗП, относно осъществяването на поддръжката/ремонта/ на надлез при км33+710 и надлез при км38+200 на републикански първокласен път I-8, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК – 2 месеца от влизане в сила на това Решение.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ да заплати на [община] 1000лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: